

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Celina Czerwińska (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bańkowska

SO Jacek Matusik

Protokolant: asystent sędziego Karolina Sordyl

przy udziale prokuratora – I. L.

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2014 r.

sprawy R. T.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 23 kwietnia 2014 r. sygn. akt V K 569/12

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację oskarżonego za oczywiście bezzasadną; zwalnia oskarżonego od opłaty za drugą instancję i pozostałych wydatków postępowania odwoławczego przejmując te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI Ka 713/14

UZASADNIENIE

R. T. został oskarżony o to, że w dniu 15 czerwca 2012 r. około godziny 13:00 w miejscowości W. na ul. (...), gm. W., powiatu (...), województwa (...) – na drodze publicznej w ruchu lądowym, kierował motorowerem marki (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykonane na urządzeniu A. A..o nr 959/01 wykazały następujące wyniki: I o godz. 13:13 – 0,75 mg/l, II o godz. 13:15 – 0,76 mg/l, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 2215/10, za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Wołominie sygn. akt V K 2215/10 w związku ze skazaniem za przestępstwo, tj. o czyn z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Wołominie wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2014 r. w sprawie V K 569/12:

I. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk skazał go opierając wymiar kary na podstawie art. 178a § 4 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary zaliczył 15 czerwca 2012 r. jako dzień zatrzymania oskarżonego, stwierdzając, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty.

Osobistą apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony R. T..

Powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść polegający na uznaniu, że w sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W konkluzji oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie o warunkowym zawieszeniu orzeczonej kary pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wołominie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego R. T. jest oczywiście bezzasadna i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza zaskarżonego wyroku i jego uzasadnienia, przez pryzmat treści wywiedzonego środka odwoławczego, w kontekście całości ujawnionego materiału dowodowego, nie daje obiektywnych podstaw do uznania, aby kontrolowane orzeczenie oparte zostało na błędnie zrekonstruowanym stanie faktycznym, co w konsekwencji doprowadzić miało – w opinii oskarżonego, do przyjęcia niewłaściwego wymiaru kary.

Jak wynika z treści wywiedzonej apelacji oskarżony nie kwestionując rozstrzygnięcia Sądu I instancji co do winy, swoje zastrzeżenia koncentruje na wymiarze orzeczonej wobec niego kary. W ocenie oskarżonego Sąd Rejonowy błędnie przyjął bowiem, iż w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek uprawniający do orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a w konsekwencji skazał go na bezwzględną karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

R. T. stanął w niniejszym postępowaniu pod zarzutem popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk. Zgodnie z treścią art. 69 § 4 zd. 2 kk „wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Zważywszy przy tym należy, iż termin „szczególnie uzasadnione okoliczności” nie posiada wiążącej definicji. W ocenie Sądu Okręgowego za słuszne należy uznać stwierdzenie, że „te szczególne okoliczności muszą dotyczyć przesłanek prognozy kryminologicznej, a więc muszą być związane z okolicznościami, o których jest mowa w art. 69 § 2 kk. W oparciu o te szczególne okoliczności sąd musi dojść do wniosku, że cele kary wobec sprawcy zostaną osiągnięte pomimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary” (vide: A. Zoll – Komentarz do art. 69 kodeksu karnego [w:] A. Zoll(red.), G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-116 k.k, LEX nr 23377).

Oceniając postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy tryb życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, a także rozważając występowanie w niniejszej sprawie „szczególnie uzasadnionego wypadku” o którym mowa w art. 69 § 4 zd. 2 kk, Sąd Rejonowy uznał, iż w stosunku do R. T. brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej i możliwości zastosowania w stosunku do niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Po przeprowadzeniu analizy akt niniejszej sprawy Sąd Odwoławczy w pełni aprobuje zaprezentowane powyżej wnioski do jakich doszedł Sąd meriti. Słuszność ma bowiem Sąd I instancji wskazując, iż w stosunku do oskarżonego, poza faktem przyznania się do winy, brak jest w zasadzie jakichkolwiek okoliczności łagodzących oraz takich które

uprawniały do przyjęcia, iż w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek. Oskarżony jest osobą karaną za przestępstwo z art. 178a § 1 kk (wyrokiem z dnia 23.11.2010 r., sygn. akt V K 2215/10 Sąd Rejonowy w Wołominie skazał go za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby). Czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, czym dowiódł całkowitego lekceważenia norm porządku prawnego i obowiązków nałożonych na niego przez Sąd. Żadne szczególne okoliczności dotyczące osoby oskarżonego, a mogące stanowić o występowaniu w sprawie szczególnie uzasadnionego wypadku, nie zostały także ujawnione w toku przeprowadzonego w sprawie wywiadu środowiskowego. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez kuratora oskarżony nie pracuje, nadużywa alkoholu, jest rozwiedziony, ma siedemnastoletnią córkę, która zamieszkuje z matką.

W tych okolicznościach, mając na uwadze dyrektywny wymiaru kary zawarte w art. 53 kk, stwierdzić należało, iż w stosunku do R. T. jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania spełni swoje cele, tj. będzie stanowić dla oskarżonego dostateczną dolegliwość, a jednocześnie spełni rolę ostrzeżenia, które wywoła u oskarżonego refleksję nad jego zachowaniem oraz odstraszy go od powrotu na drogę przestępstwa.

Takiej oceny Sądu Okręgowego nie były w stanie zmienić argumenty zawarte w treści uzasadnienia wywiedzionej apelacji. Jakkolwiek z uznaniem należy potraktować decyzję oskarżonego o poddaniu się terapii antyalkoholowej oraz deklarowane zaprzestanie spożywania alkoholu, wskazać należy, iż taka refleksja, nawet jeśli szczerza, przyszła za późno, oskarżony swym postępowaniem dowiódł bowiem, iż w obecnym stanie rzeczy nie zasłużył na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.